

Udskriftsdato: 14. december 2025

KEN nr 9389 af 15/12/1994 (Historisk)

Ankestyrelsens principafgørelse O-118-94 om ugyldig afgørelse - anbringelse uden for hjemmet uden samtykke - foreløbig afgørelse - handleplan

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 40140-944018094

Ankestyrelsens principafgørelse O-118-94 om ugyldig afgørelse - anbringelse uden for hjemmet uden samtykke - foreløbig afgørelse - handleplan

Resume:

Ankestyrelsen tiltrådte en afgørelse fra et Børn og unge-udvalg, hvorved udvalget godkendte formandens foreløbige afgørelse om anbringelse af et barn uden for hjemmet uden samtykke fra forældre-myndighedens indehaver efter bistandslovens § 35, stk. 1 nr. 2 (nu servicelovens § 42, stk. 1, nr. 2) om vold.

Ankestyrelsen ophævede samtidig Børn og unge-udvalgets endelige afgørelse om anbringelse af barnet uden for hjemmet som ugyldig.

Begrundelsen var, at der ikke forud for behandlingen af den endelige afgørelse var udarbejdet en egentlig handleplan, idet kommunalbestyrelsens indstilling til Børn og unge-udvalget fandtes mangelfuld i en sådan grad, at mindstekravet i bistandslovens § 123 (nu servicelovens § 59) ikke fandtes opfyldt.

Ankestyrelsen lagde vægt på, at der havde været mulighed for at udarbejde handleplan i perioden mellem den foreløbige og den endelige afgørelse, og fandt det ikke tilstrækkeligt, at der efterfølgende, til brug for sagens behandling i Ankestyrelsen, blev udarbejdet en handleplan.

Kassation:

Principafgørelsen har ikke længere vejledningsværdi

Kassationsdato:

08-06-2009

Love:

Lov om social bistand - lovbekendtgørelse nr. 829 af 1. oktober 1992 - § 35, stk. 1, § 112, stk. 2, § 35c, stk. 1, § 35c, stk. 3, § 35c, stk. 4, § 66b, stk. 1, § 66b, stk. 2 og § 66b, stk. 3

Vejledninger:

Socialministeriets vejledning nr. 11 af 15. december 1992 om bistandslovens bestemmelser om særlig støtte til børn og unge - pkt. 62

Sagsfremstilling:

Et barn på 12 år var med samtykke fra faderen, som havde forældremyndigheden alene, blevet hospitals-indlagt via skadestuen, idet barnet angav at være blevet slået af faderen. Faderen accepterede senere, at barnet blev overført til børnepsykiatrisk afdeling. Efter 3 ugers indlæggelse krævede faderen barnet hjemgivet. Formanden for et Børn og unge-udvalg traf herefter med baggrund i den udøvede vold beslutning om at anbringe barnet uden for hjemmet uden samtykke fra faderen.

Formandens afgørelse blev godkendt inden for 7 dages fristen af Børn og unge-udvalget, idet udvalget fandt, at beslutningen af hensyn til barnets øjeblikkelige behov ikke kunne afvente, at sagen blev behandlet i et møde i Børn og unge-udvalget. Denne foreløbige afgørelse havde gyldighed i 1 måned, hvorefter udvalget traf endelig afgørelse om anbringelse af barnet uden for hjemmet med henvisning

til bistandslovens § 35, stk. 1, nr. 2. Ifølge afgørelsen fra Børn og unge-udvalget konstaterede udvalget under mødebehandlingen, at handleplan i henhold til bistandslovens § 66 b, stk. 2 ikke forelå, og at forvaltningen havde oplyst, at den snarest ville blive udarbejdet.

Faderen indbragte både den foreløbige og den endelige afgørelse for Ankestyrelsen.

Kort før sagens behandling i Ankestyrelsen fremsendte forvaltningen kopi af en handleplan, der netop var udarbejdet og fremsendt til faderen.

Afgørelse:

Ankestyrelsen tiltrådte Børn og unge-udvalgets afgørelse, hvori udvalget godkendte formandens foreløbige afgørelse om at anbringe barnet uden for hjemmet uden faderens samtykke.

Ankestyrelsen var enig i, at beslutningen efter de oplysninger, der forelå, da formanden traf sin foreløbige beslutning, ikke kunne afvente sagens behandling i Børn og unge-udvalget. Ankestyrelsen lagde vægt på de lægelige og psykologiske undersøgelser af barnet efter et veldokumenteret tilfælde af vold imod det.

Ankestyrelsen ophævede samtidig Børn og unge-udvalgets endelige afgørelse som ugyldig.

Begrundelsen herfor var, at den af kommunalbestyrelsen udarbejdede indstilling til Børn og unge-udvalget var mangelfuld i en sådan grad, at mindstekravet efter bistandslovens § 123 ikke kunne anses for opfyldt.

Ankestyrelsen lagde især vægt på, at der ikke forud for behandlingen af den endelige afgørelse i Børn og unge-udvalget var udarbejdet en plan for barnets ophold uden for hjemmet som nævnt i bistandslovens § 66 b, stk. 1 og 2, sammenholdt med § 123, nr. 4.

Ankestyrelsen fandt således ikke, at en efterfølgende udarbejdelse af en handleplan opfyldte betingelserne i bistandslovens § 66 b, stk. 3, idet planen burde have været indarbejdet i indstillingen ved sagens endelige forelæggelse for Børn og unge-udvalget.